

ŽIVOT
BLAŽENÉ
OLGY

Stará Říše na Moravě I. P. 1954

Olga pak byla v Kyjevě se synem svým, s děckem Svatoslavem, a pěstoun jeho byl Asmud, a vojvoda byl Svěnard, totiž otec Mstišův. I řekli Dřevané: „Aj, knížete Ruského jsme zabili; vezměme ženu jeho Olgu za knížete našeho Mala, i Svatoslava, a uděláme jemu, jak chceme.“ I poslali Dřevané muže nejpřednější, počtem dvacet, v lodi k Olze, a přistáli pod Bořičevem v lodi. Neb tehdáž voda tekla dolem hory Kyjevské, a na podolí nepřebývali ještě lidé, nébrž na hoře; hražené pak město Kyjev bylo,

kde jest nyní dvůr Hrdětín a Nikeforův, a dvůr knížecí byl v městě, kdež jest nyní dvůr Vratislavský a Čudin, a vážnice byla vně města; a byl také vně města druhý dvůr, kdež jest dvůr domestikův za svatou Boží Rodičkou; nad horou dvůr věžní, neb tu bývala kamenná věž. I pověděli Olze, že přišli Dřevané, a pozvala je Olga k sobě, i řekla jim: „Dobří hosté přišli!“ A Dřevané odpověděli: „Přišli jsme, kněžno!“ I řekla jim Olga: „Nuže povězte, proč jste přišli sem?“ Dřevané pak odpověděli: „Poslala nás Dřevská země, říkouc takto: Muže tvého jsme zabili, neb muž tvůj byl jako vlk dravý a loupežný, a naši knížata dobří jsou, kteří zvelebili jsou zemi Dřevskou; nuže pojď za kníže naše, za Mala.“ Neb říkali jemu Mal, knížeti Dřevskému. Olga pak odpověděla jim: „Milá mi jest řeč vaše, už muže svého vzkřísiti nemohu; chci však poctiti vás nazejtří před lidmi svými. A nyní jděte do lodi své, i vstupte v lodi, jsouce pyšni, a já zejtra pošlu pro vás; vy pak řekněte: Nepojedem na koních, ani pěšky půjdem, ale poneste nás v lodi! i ponesou vás v lodi.“ Po té propustila je od sebe do lodi. I poručila Olga vykopati jámu velikou a hlubokou na dvoře věž-

ním vně města. A nazejtří ráno Olĝa, ve věži sedíc, poslala pro hosty. I přišli k nim řkouce: „Zve vás Olĝa na čest velikou.“ A oni odpověděli: „Nepojedem na koních, ani na vozích, ani pěšky půjdeme, poneste nás v lodi.“ A Kyjané řekli: „Nemůžem jinak učiniti; kníže náš zabit, a kněžna naše chce se vdáti za vaše kníže.“ I ponесли je v lodi. A oni seděli v přehybech u velikých spinadlech, hrdě se majíce. I přinesli je na dvůr k Olze, a nesouc uvrhli je do jámy i s lodí. Naklonivši se Olĝa, řekla jim: „Dobrá-li

